Ukryj, co zbývá ti - David Michal

1.
Pryč jsou dny her a klauniád,
to dávno víme, ty i já,
i tváře bývaj z látky,
která se obnosí.

Dávám na úsměv záplaty
a lhát si jen, že prozatím,
chtít mermomocí zpátky,
o to snad neprosíš.

REF:
Ukryj, co zbývá ti,
tvůj střípek závrati.
Málo teď blýská se,
nevíš, co s ním.

V něm nejsou návraty,
jen šanci dává ti
nacházet s úžasem
svou tvář, to vím.

2.
Proč hledáš dál v údobí,
když se náš zázrak rozdrobil,
ptáš se, proč, láska, mý sou,
pro jinou udělá.

Snad že je dítě náhody,
sfoukne tě, vtáhne, odhodí,
není to sbírka jistot,
buď chvíli dospělá.

REF.